

Paragliding

Deltavliegen

Paramotoring

LIFT

23

Oktober 2021

Lift/Raise to a higher position or level; move upwards.

Lift is het officiële orgaan van de Afdelingen Schermvliegen, Deltavliegen en Paramotorvliegen van de KNVvL.

Lift is gratis voor KNVvL-leden die zijn aangesloten bij een van deze afdelingen en online te lezen op issuu.com.

Hoofredacteur

Bastienne Wentzel

Redactie-adres

Eikenlaan 11, 3749 AE Lage Vuursche
lift.delta-schermvliegen@knvv.nl
(niet voor adreswijzigingen)

Redactie

Jesper Albers, Peter Blokker, Tamara
Blokker-Hondsmerck, Wouter de Jong,
Mario Spee, Maaïke Zijderfeld

Coverontwerp

Leonard Bik

Vormgeving & DTP

Leonard Bik, Han Smit, Bastienne
Wentzel

Druk

Drukkerij Weemen.

Advertenties

Alle informatie, opgave en aflevering
mail naar:
communicatie.paragliding@knvv.nl

Bijdragen voor Lift

Ideeën voor artikelen graag naar:
lift.delta-schermvliegen@knvv.nl.
Digitaal beeld liefst via WeTransfer.

De redactie is niet aansprakelijk voor schade, ontstaan door eventuele fouten in de berichtgeving. De redactie, noch het bestuur van de Afdelingen Schermvliegen, Deltavliegen en Paramotorvliegen zijn verantwoordelijk voor de inhoud van door derden ingezonden stukken.

Gas erop

Na een jaar wachten is het zover. We kunnen weer naar onze heilige graal: de bergen! Maandenlang van gedroomd en over gepraat. Niet teveel, want waarom jezelf lekker maken met iets wat even buiten het bereik ligt. Dat is zoiets als een reep pure chocola voor mijn neus laten bengelen en hem dan gauw wegtrekken. Maar deze droom kwam uit.

Van gekkigheid weten we niet wat we allemaal in moeten pakken. Qua vliegspul dan hè; kleding is van ondergeschikt belang. Drie schermen, drie harnessen, helmen... De auto raakt al aardig vol. Als we wat proppen, dan past een tweede tandemscherm er misschien nog bij? Ok, dan houden we het er 'maar' bij één.

Wekker om 5 uur 's ochtends en gas erop. In 10 uur rijden we full speed naar de bergen. Waar we natuurlijk zo snel mogelijk weer vanaf vliegen. Good to be back. Helaas blijkt de eerste vakantieweek niet de beste qua vliegweer. En heel eerlijk: ik vind het niet zo erg. Ik moet er namelijk weer even inkomen. De bergen zijn namelijk toch een ander verhaal dan

Genieten kan ik pas als ik weer met beide pootjes op de grond sta en ik kan doen waar ik goed in ben: vouwen.

de duinen. Het is hoog. Ja duh, dat wilde je toch?! Lekker lang vliegen. Eh ja, zeker, maar het is toch even slikken om bij de eerste bergvlucht meteen een soort klifstart te doen. En die thermiek, die hebben we ook niet echt in Nederland. De eerste paar starts sta ik dus best met knikkende knieën en een misselijk gevoel in mijn buik. Genieten kan ik pas als ik weer met beide pootjes op de grond sta en ik kan doen waar ik goed in ben: vouwen.

Gelukkig klaart het weer later in de vakantie op en kunnen we meer vluchten maken. Ik raak weer gewend aan de hoogte en geniet volop. Kom op pilootje van me: gas erop. Kom maar door met die wingovers en steilspiraal. Woohoo!

Vouwkonijn

LIFT

inditnummer

Cover: Luke de Weert - Foto: Giacomo Lodolo

World Paragliding Aerobatic Championships	4
--	----------

Paramotor slalom: Double Dutch Skyracers	10
---	-----------

Hike&fly special: Hike&Hut&Fly rondom de Sulzspitze (AU)	13
---	-----------

Hike&fly special: hutten-hike&fly in de Alpen	20
--	-----------

Hike&fly special: review The Beginner's Guide to Hike & Fly	24
--	-----------

Review: Insta 360 one X2	28
---------------------------------	-----------

Fifty shades of paragliding deel 5: Vrijwillig grondarrest	32
---	-----------

*Een podiumplaats voor Luke de Weert bij de World Paragliding Aerobatic Championship in Friuli (Italië)
Foto: @gl_photosport | Giacomo Lodolo*

Langzame lucht en vette tricks

Tekst: Bastienne Wentzel

Foto's: Giacomo Lodolo

Van 6 tot en met 17 juli was Friuli (bij Gemona in Italië) het toneel van eerst de AcroMAX wedstrijd en daarna de World Paragliding Aerobatic Championships. De beste 45 acropiloten van de wereld starten van de Monte San Simeone (1200m) en laten hun kunsten zien boven het Lago dei Tre Comuni. Onder hen Luke de Weert, die inmiddels tot de wereldtop behoort. Hij werd vijfde in de AcroMAX en scoorde een bronzen medaille bij de wereldkampioenschappen.

Luke, van harte gefeliciteerd met je derde plaats op het wereldkampioenschap!

Dankjewel! Het is echt vet wat er gebeurd is! Ik dacht dat het podium wel moest lukken, en dat lukte ook. Maar het is wel bizar. Tijdens trainingen zie je wel wie er in de top vijf kan eindigen, maar er gebeuren in de wedstrijd altijd onverwachte dingen. Ik ben heel blij dat het gelukt is en ik heb ook wel wat geluk gehad, maar vooraf wist ik dat het moest kunnen.

Hoe verliep je voorbereiding?

Vorig jaar waren er natuurlijk geen competities maar heb ik veel in Organya getraind,

net als dit voorjaar. Tien dagen voor de wedstrijd zijn we naar de Diedamskop in Oostenrijk gegaan. Het is belangrijk om op verschillende locaties te trainen. Organya heeft snelle lucht. Je hebt dan altijd veel druk in je scherm en alles gaat veel sneller. In Oostenrijk en boven een meer zoals in Italië is de lucht superlangzaam. Daar moet je aan wennen.

De AcroMAX ging vooraf aan de wereldkampioenschappen, hoe ging dat?

Niet alles ging even goed maar ik werd toch vijfde, daar ben ik tevreden mee. De langzame lucht en de turbulentie bleken lastig in Italië. Daardoor lukte de superstall-to-infinity niet, terwijl ik die tijdens de training consistent kan vliegen. Daar heb ik van geleerd en die heb ik vervangen in de Worlds door een twisted infinity met twisted exit, waar je ook veel punten voor krijgt. Dus het was een goede voorbereiding.

Welk scherm vlieg je?

Ik heb dit jaar een AirG Emilie 2 van 14m². Veel deelnemers vliegen met die maat, maar met mijn gewicht is de vleugelbelasting vrij hoog. Ik vind dat fijn want dan heeft het scherm veel energie en kun je tricks vanuit elke positie inzetten. Het nadeel van zo'n kleine vleugel is dat je meer hoogte verliest op weg naar de box. Dan heb je dus minder

tijd om je tricks te vliegen. Daarom denk ik niet dat de acroschermen nog kleiner worden in de toekomst.

Hoe bereid je je voor?

Ik vind het belangrijk om op tijd alle runs mentaal voor te bereiden. Dan kan ik ze op tijd trainen en dat geeft rust. Voor een run schrijf je vooraf de tricks op die je denkt goed te kunnen uitvoeren. Op de dag zelf bereid ik de run die ik ga doen goed voor, al op de weg naar boven. Oortjes in, muziek aan en de run visualiseren en herhalen. Op de start doe ik dat ook en zelfs na de start op weg naar de box herhaal ik de run nog een keer in mijn hoofd.

Hoe kies jij je tricks?

Ik doe altijd alles twisted. Dan kijk ik naar de tricks die veel punten opleveren, de high-coefficient manoeuvres. Dat moet je goed uitkiezen. Als je al deze tricks in één run uitvoert, heb je niks meer over voor de volgende runs. Je mag geen tricks herhalen. Ik focus op het combineren van alle tricks zodat ze vloeiend in elkaar overlopen. Ik doe vaak een joker, daar krijg je heel veel punten voor en er zijn vier varianten van die je mag uitvoeren. Ook een corkscrew doe ik vaak en een twisted rhythmic met twisted exit. Daar krijg je veel bonuspunten voor. De landing is altijd improviseren. Helaas ben

ik niet een keer op het vlot geland, maar je kunt denk ik beter vol voor de landing gaan met een tiptouch en spin landing, ook als dat niet op het vlot is, in plaats van een final recht naar het vlot. Dat levert minder punten op.

Heb je last van zenuwen?

Ik heb natuurlijk wel zenuwen, maar niks dat mijn runs verknalt gelukkig. Ik merk soms dat ik nerveus word, dan houd ik mezelf voor dat ik gewoon aan het trainen ben. Rustig ademen en dan is het in tien seconden wel weer chill. Je blijft er ook gefocust door. Sommigen doen of er niks aan de hand is, anderen zitten in hun eigen wereld, dat is voor iedereen anders.

Er zit vaak een hoog tempo in jouw runs, is dat jouw stijl?

Omdat ik vaak laag aankom met deze kleine vleugel moet ik de tricks wat sneller na elkaar doen. Het scherm heeft zoveel energie dat ik niet zoveel snelheid hoeft te maken. Ik hoef dus bijvoorbeeld maar een half rondje spiraal te doen in plaats van een heel. Ik hoef de tricks als de heli ook niet lang vast

te houden, want de jury ziet al snel dat ik ze onder controle heb.

De superstall-to-infinity, dat is wel dé trick van het moment?

Dat klopt, samen met de flat stall en backfly-to-infinity levert die de meeste punten op. De flat stall-to-infinity is pas een dag voor de kampioenschappen voor het eerst uitgevoerd, onder andere door Bicho, en meteen toegevoegd aan de lijst. Zowel Bicho als Horacio die eerste en tweede werden hebben de superstall-to-infinity tijdens de wereldkampioenschappen uitgevoerd en je ziet dus ook dat het wel helpt om kampioen te worden. Je kunt ze ook nog twisted doen voor nog meer bonuspunten.

Hoe is de sfeer tussen alle deelnemers, die tegelijk je tegenstanders en je vliegvrienden zijn?

Dat klopt, we trainen elke dag met elkaar. Het is eigenlijk een vriendencompetitie, in de bus omhoog is het altijd gezellig. Op de start moedigt iedereen elkaar aan, ze klappen als je weg gaat en wensen je succes. Tijdens de run is het ieder voor zich natuurlijk,

maar op de landing is het altijd weer goed. De runs houdt iedereen wel geheim, maar we helpen elkaar wel met keuzes maken. Toen Bicho al ver voor stond, heb ik hem nog een paar tips gegeven voor zijn runs bijvoorbeeld. Ik wilde ook heel graag dat hij wereldkampioen werd.

Alle deelnemers zijn waanzinnig goede piloten, wat doe jij beter?

Consistentie is het allerbelangrijkste. En je moet creatief kunnen zijn met je runs. Je moet de meeste tricks in huis hebben en die consistent uitvoeren. Als je dan ook nog goede landingen uitvoert, dan eindig je het hoogste.

Wat is je volgende doel?

Ik ben nu alweer terug in Organya om te trainen voor de volgende AWT in Albanië van 10-12 september. Je hebt daar veel hoogte voor je run dus ik denk dat ik daar goed kan laten zien wat ik kan. Ik sta op de vijfde plaats, in Albanië ga ik voor de top 3. Ik denk dat dat mogelijk is. Voor de toekomst zoek ik nog meer sponsors zodat ik dit kan blijven doen.

Hoe werkt een acrocompetitie?

De officiële paragliding acrocompetitie van de FAI (de internationale luchtsportfederatie) bestaat uit twee delen: de Acro World Tour (AWT) en de World Paragliding Aerobatic Championships. De AWT bestaat uit een serie wedstrijden in een seizoen. Aan het eind worden alle scores opgeteld en komt er een AWT-winnaar uit, de World Tour Champion. De World Championships is één wedstrijd die meestal elke twee jaar wordt gehouden. De winnaar daarvan mag zich wereldkampioen noemen. Luke de Weert doet mee aan beide competities.

De AcroMAX die van 6-8 juli werd gehouden is een AWT-wedstrijd, waarbij Luke als vijfde eindigde en nu ook vijfde in de ranglijst staat. Bij de wereldkampioenschappen, de derde ooit en voor het laatst in 2016 gehouden, eindigde Luke op de derde plaats op het podium, achter Bicho Carrera en Horacio Llorens.

De tricks

Voor de toeschouwers is een acrocompetitie niet makkelijk om te volgen, met manoeuvres die op elkaar lijken en een onnavolgbare punten-telling. Daarom hier wat uitleg van Luke. Allereerst de tricks: er is een lijst met alle manoeuvres die de piloten tijdens wedstrijden mogen uitvoeren. Per trick kun je 'm naar links en rechts, twisted (achterstevoren) en reversed uitvoeren - waarbij je de rotatie van het scherm tijdens de trick omdraait. Een voorbeeld is een misty-to-heli: een mistyflip naar rechts gevolgd door een helicopter naar links is moeilijker dan een misty naar rechts gevolgd door een heli naar rechts.

De punten

Elke trick en variant heeft een moeilijkheidsgraad waar het aantal punten dat 'ie waard is vanaf hangt. Twisted en reversed zijn daarbij hoger gewaardeerd dan rechthout. Per wedstrijd mag je elke variant van de trick maar één keer doen, dus niet vijf keer een twisted misty-to-heli. Per run moeten de piloten vijf tricks laten zien die ook weer een gevarieerde keuze uit de lijst moeten zijn. De piloten moeten daarom heel breed trainen - je kunt niet heel hard trainen op één of twee tricks die hoge punten opleveren en die dan in elke run uitvoeren. Het vraagt dus veel creativiteit van de piloten. Punten krijgen de piloten door een goede technische uitvoering (40%), een mooie choreografie die vloeiend alle tricks aan elkaar knoopt (40%) en een perfecte landing, bijvoorbeeld met spin of spiraal en op het vlot (20%). Een jury bepaalt het aantal punten en laat er een berekening op los. Kom je op meer dan 9 punten per run, dan behoort je al tot de top 15. Voor een podiumplaats moet je rond de 13-14 punten per run halen.

Laatste nieuws: Luke de Weert verovert de tweede plaats in de Acro World Tour 2021

Van 9 t/m 12 september heeft ook de laatste World Cup van de Acro World Tour plaatsgevonden. Door een prachtige tweede plek in deze wedstrijd en een goed resultaat in de eerdere Acro World Tour wedstrijd in Friuli, Italië, is Luke de Weert tweede geworden in de World Tour Championships 2021.

De competitie speelde zich af aan het strand in Llogara, Albanië. Dit was de eerste acrocompetitie die ooit heeft plaatsgevonden in Albanië. Llogara is een prachtige vliegstek, niet alleen voor acropiloten, met een landing op het strand.

Omdat de competitie plaatsvond aan de zee had de organisatie besloten om de landing op het strand te maken in plaats van op een vlot omdat het zoute water niet goed is voor het materiaal. Er was wel een doel met een diameter van drie meter om op te landen. Zo konden de deelnemers toch wat punten veroveren op de landing.

Er waren 13 piloten in totaal die deelnamen aan de solocompetitie. Er vonden in totaal drie runs plaats waarbij Théo de Blic (Frankrijk) de eerste plek heeft veroverd, Luke de Weert een mooie tweede plek heeft behaald en Egor Posokhin (Rusland) de derde plek wist te pakken.

Na de competitie werden alle resultaten van de Acro World Tour berekend. Luke heeft daarbij de tweede plek weten te pakken in de overall ranking. Théo de Blic werd bekroond tot de Acro World Tour Champion 2021. Andres Villamizar uit Colombia heeft de derde positie te pakken.

Naast de solocompetitie vond ook de synchrocompetitie plaats. Hier heeft Luke de Weert samen met zijn vliegmaat Lukas Neu de overall Acro World Tour Synchro Champion 2021 titel te pakken! De tweede plaats is voor Théo de Blic en Horacio Llorens en de derde plek staat op naam van Andres Villamizar en Cesar Arevalo.

Luke vertelde ons: "Ik heb van de World Championships in Friuli veel geleerd over hoe ik mijn runs moest opbouwen. Omdat ik niet bijvoorbeeld de superstall-to-infinity en misty tumbling in huis had speelde ik veel op de twisted en reverse bonus. Ik zorgde ervoor dat mijn runs zo veel mogelijke getwiste en reverse tricks bevatte en ik bouwde mijn runs zo op dat alle tricks vloeiend in elkaar overliepen zonder pauzes tussendoor waardoor ik ook hoog scoorde op choreo. Dat beloonde goed en wist daarmee de tweede plek dit jaar te pakken!"

Acro World Tour Champions 2021 (vlnr): Luke de Weert (2e), Théo de Blic (1e) en Andres Villamizar (3e).

PanchoAmelia
Air Sport Equipment Trading

**Het topsegment
tegen een betaalbare prijs**

Stel je eigen paramotor samen op de site van Parajet.
Kies de motor en de kleur van de kooi. Vraag dan een offerte aan bij PanchoAmelia, die kan sterk afwijken van de bruto adviesprijs.

parajet

www.panchoamelia.com

Double Dutch Skyracers

Tekst: Peter Blokker.

Foto's: Symon Kaleta en Double Dutch

Slalom vliegen als een pro

Harold van Veldhuizen en Jillis Slingerland slingeren met hun paramotors vrolijk tussen de pylonen door als team Double Dutch Skyracers. Lift spreekt met Harold over hun passie voor slalom, hun deelname aan de Slalom Polish Open en ambities.

Wie zijn jullie en wat doen jullie?

Harold van Veldhuizen: "In 2017 ben ik in mijn eentje naar Egypte gegaan om deel te nemen aan mijn eerste slalomwedstrijd. Ik werd daar zo verrast door het welkome familiegevoel dat ik het jaar daarop aan mijn maatje Jillis heb gevraagd om mee te gaan. Samen kwamen we toen voor Nederland uit en zo is team Double Dutch Skyracers geboren. Dit begon klein maar is ondertussen heerlijk uit de hand gelopen. We scoorden, vielen goed op en kregen onze eerste sponsoring van Sky Paragliders. Inmiddels vliegen we voor ITV-wings en tijdens het vliegen dragen wij onze N-volo helmen. Slinger Dakgoten, een van de bedrijven van Jillis, sponsort onze reiskosten en camping. Zo konden we goed doorgroeien in de sport.

Slalomvliegen, wat is dat?

Eigenlijk kun je het vergelijken met de Red Bull Air Race. Net als die vliegtuigjes moeten wij boven het water parcours afleggen die uitgezet is met opblaasbare pylonen. Je vliegt door een poortje en de tijd begint te lopen. Vervolgens vlieg je zo snel mogelijk het, uit je hoofd geleerde, circuit en vlieg je door het poortje weer terug om de tijd te stoppen. Het doel is om een zo snel mogelijke tijd neer te zetten en geen fouten te maken in het circuit, want dat levert strafpunten op.

En hoe ga je dan zo snel mogelijk?

Hoe snel je het circuit aflegt komt voor 50% op materiaal en voor de 50% op skills aan. Dus hoewel je type motor, model vleugel en schermoppervlak van belang is, zonder de juiste vaardigheden kom je niet op het podium. Andersom werkt het net zo. Materiaal en vaardigheden moeten optimaal samenwerken en daarvoor is veel training en uitstekend schermgevoel van belang.

Veel training? Hoe doe je dat in Nederland?

Tsja, daar stel je een lastige vraag. In Nederland is het illegaal om laag te vliegen. In het circuit kom je meestal niet hoger dan 10 meter, echter in Nederland is de minimale vlieghoogte 150 meter. Momenteel zetten wij ons dus in om in Nederland een trainingslocatie te legaliseren, want alleen als we genoeg kunnen trainen kunnen we nog beter worden.

Wat voor specifiek materiaal gebruiken jullie voor slalom racen?

Je kan met elke motor en elk scherm aan de gang gaan. Je hoeft dus niet meteen een speciale uitrusting te hebben. Als je de sport serieus gaat oppakken en echt hard wil gaan, ga je al snel naar schermen van 16 vierkante meter en motoren met meer dan 100kg stuwdruk. Uiteraard moet je dan

al wel de ervaring hebben om hier mee te vliegen.

Vliegen jullie tijdens de wedstrijden individueel of gezamenlijk als team?

Wij zijn in de eerste plaats een team, samen vertegenwoordigen we Nederland. Tijdens de wedstrijd krijgen we natuurlijk een individuele score maar we helpen elkaar en trekken samen op. Opvallend is trouwens dat iedereen elkaar helpt, daar heb je het familiegevoel weer. Als je pech hebt met je materiaal of in het water belandt, word je meteen geholpen.

Nu je het zegt... ik meen op Facebook gezien te hebben dat je zelf in het water lag?

Ja dat klopt. Tijdens de Paramotor Slalom Open in Jutrosin, Polen ben ik in de eerste bocht vol gas tegen een pylon gevlogen en daarna in het water beland.

Au, dat klinkt pijnlijk en gevaarlijk. Wat was de schade?

Eigenlijk was deze crash juist een voorbeeld dat het niet gevaarlijk is, zeker omdat we altijd een reddingsvest dragen wanneer we boven water vliegen. Bovendien is de redding goed georganiseerd. In no-time is de reddingsboot bij je en word je uit het water gehaald. De kooi was stevig verbogen,

De Double Dutch Skyracers

Harold van Veldhuizen

Scherf: ITV Fury 14

Motor: Sky Engine Boxer 220 op

PPG Hellas frame

Laatste wedstrijd:

Polen Jutrosin 17e plaats.

Jillis Slingerland

Scherf: ITV PIPER 15

Motor: Polini Thor 250 op PAP

Team frame

Laatste wedstrijd:

Polen Przykona 14e plaats

Meer informatie over de Double Dutch Skyracers vind je op de website: **doubledutchskyracers.com**

de propeller versplinterd en ik voelde me natuurlijk wat beurs. Maar dit alles was met een touwtje en een reserve propeller van een Tsjechische piloot opgelost en zat ik de volgende dag alweer gewoon tussen de pylonen. Nou ja, gewoon... Het zit natuurlijk nog niet helemaal lekker in je hoofd als je meteen bij je eerste bocht een pylon raakt, dus het vertrouwen moest eerst weer terugkomen. Uiteindelijk hebben we samen de 17e en 25e plek weten te veroveren.

En welk doel hebben jullie gesteld voor de toekomst?

Om te beginnen willen we samen in de top tien staan. Om dit te kunnen bereiken zullen we meer moeten trainen. Specifiek wil ik mijzelf verder ontwikkelen in het vliegen met gevoel, het één worden met je vleugel.

Als lezers enthousiast zijn geworden door jullie verhaal, hoe kunnen ze dan starten met slalom?

Gewoon mee gaan doen aan een wedstrijd. Daar leer je enorm veel van en het is bovendien super gezellig. Er zijn momenteel ideeën over wedstrijdregelgeving voor debutanten, zodat je het met minder ervaring kan opnemen tegen piloten die ook pas zijn begonnen met slalom vliegen."

Hike, Hut & Fly

Sulzspitze

Tekst en foto's:
Peter Blokker

Als echte liefhebber van hike & fly tochten ben ik graag onderweg in de bergen. Een nacht doorbrengen in een berghut, de zon net wat eerder zien opkomen dan vanuit het dal, in de wildernis van het Tannheimer Tal, is een onvergetelijke ervaring. Wil je hier ook eens aan proeven, dan is deze hike, hut & fly tocht via de Landsberger Hütte naar de Sulzspitze een ideale kennismaking.

Als echte liefhebber van hike & fly tochten ben ik graag onderweg in de bergen. Een nacht doorbrengen in een berghut, de zon net wat eerder zien opkomen dan vanuit het dal, in de wildernis van het Tannheimer Tal, is een onvergetelijke ervaring. Wil je hier ook eens aan proeven, dan is deze hike, hut & fly tocht via de Landsberger Hütte naar de Sulzspitze een ideale kennismaking.

Hike, Hut & Fly

Hike & fly tochten zijn vaak een race tegen de klok. Hoe zeer de hutten ook lonken als je zwetend met je riante uitrusting onderweg bent naar de startplaats, je kunt je geen tijd. Straks is de wind te sterk of komt het onweer, of kan ik niet meer afdalen bij daglicht als het niet vliegbaar is... Hoe lekker is het om de tocht in twee etappes te verdelen? Bij zonsopkomst werk je het ontbijt naar binnen, stap je uit de hut en loopt de laatste paar uur naar de startplaats. Zo kan je al op de Sulzspitze staan voordat de eerste kabelbaanpiloot op de Neunerköpfe worden afgezet.

Romantiek of niet

De belevenis van een overnachting in een berghut is niet voor iedereen altijd hetzelfde. Ook niet voor mij. Ik kan er enorm van genieten om midden in de bergen, hoog boven de beschaving, een nacht door

te brengen. Ook kan ik me ergeren aan eindeloze nachten tussen zwaarlijvige snurkers in een muf matrassenlager. De ene hut is de andere niet, van romantisch tot modern en van sober tot luxe. Maar de Landsberger Hütte, daar is geen twijfel over... wat een juweeltje. Gelegen tussen prachtige bergmeren, voorzien van alle gemakken en een efficiënte en vriendelijke bediening. Je hoeft alleen maar je lakenzak en je tandenborstel mee te brengen, want er wordt gewoon voor je gekookt en nog goed ook. Eigenlijk is een hike & fly tocht met overnachting in een hut de luxe variant van vol-bivouac, waarbij je dus gewoon in een bivakzak ligt onder de sterrenhemel.

Het Landsberger Huttenleven

Er gaan verschillende routes naar deze prachtig gelegen hut. Kabelbaantoeristen komen via een traverse van ongeveer 2,5 uur zonder veel moeite bij de hut. Het terras van de hut is tot ongeveer half twee 's middags vrij druk. De bezoekers die niet blijven overnachten vertrekken dan weer om de kabelbaan terug naar het dal te nemen of beginnen aan de afdaling te voet. Het is mooier om in de namiddag bij de hut aan te komen als de rust wederkeert. Reserveren van de hut doe je eenvoudig online, waarbij je ook alvast een aanbetaling doet. Als je niet komt opdagen ben je deze aanbetaling

kwijt, ook als je een dag van tevoren netjes annuleert. Een lakenzak is verplicht, heb je hem niet mee dan kan je er een huren of kopen. Matrassen, dekens en kussens zijn aanwezig. Afhankelijk van Covid gerelateerde maatregelen kan het zijn dat er opeens geen dekens meer gegeven worden, dus lees dat even na op de website. Op het moment van schrijven geldt in de Oostenrijkse hutten de 3G regel, dus je bent gevaccineerd, genezen of getest en kunt dit aantonen. Met een NKBV lidmaatschap kun je korting krijgen op de prijs van een overnachting.

Etappe 1: Tannheim - hut

De mooiste route, waarbij je zonder mechanische hulpmiddelen de hut bereikt, begint bij de Vilsalpsee. Dit landschappelijk aantrekkelijke meertje aan het eind van het zijdal van het Tannheimer Tal ligt in een natuurbeschermingsgebied en is beperkt voor auto's toegankelijk (alleen vroeg en laat op de dag). Vanaf het dalstation van de kabelbaan loop je in drie kwartier naar de Vilsalpsee en kan je de auto bij de landingsplek laten staan. Het is lekker om zo over het vals plat warm te lopen naar de horecagelegenheden aan de oever van het meer. Nee, dit zijn geen berghutten dus een consumptie mag je nog overslaan. Maar vanaf hier begint het echte werk. Je loopt langs de oever van het meer een kwart met de klok mee tot

Een blik achterom op het Lachenjocht, het meertje Lache en de Landsberger Hütte.

Bijna bij het topkruis van de Sulzspitze

de Untere Traualpe en vervolgens omhoog, de bordjes volgend naar de Landsberger Hütte. Na vijfhonderd hoogtemeters stijgen kom je bij de Obere Traualpe, consumptie verplicht! Zorg dat je er weer tegen kunt om de laatste honderdvijftig hoogtemeters naar de Landsberger Hütte (1805 m) af te leggen. Liefhebbers van bergmeertjes en panorama's komen op deze route volledig aan hun trekken, ook al is de Traualpsee eigenlijk een stuwmeertje.

Etappe 2: hut - Sulzspitze

Bij het verlaten van de hut loop je om het meertje Lache heen, dus recht op de Lachenspitze af. Niet te lang, want dan heb je een klettersteigset nodig en kom je op de Lachenspitze uit waar je met je paraglider niets te zoeken hebt. Je traverseert langs het meer, later over brede trapplateau's omhoog, naar een bergpas op tweeduizend meter hoogte naast de Schochenspitze. Net nu je denkt dat het lekker opschiet met

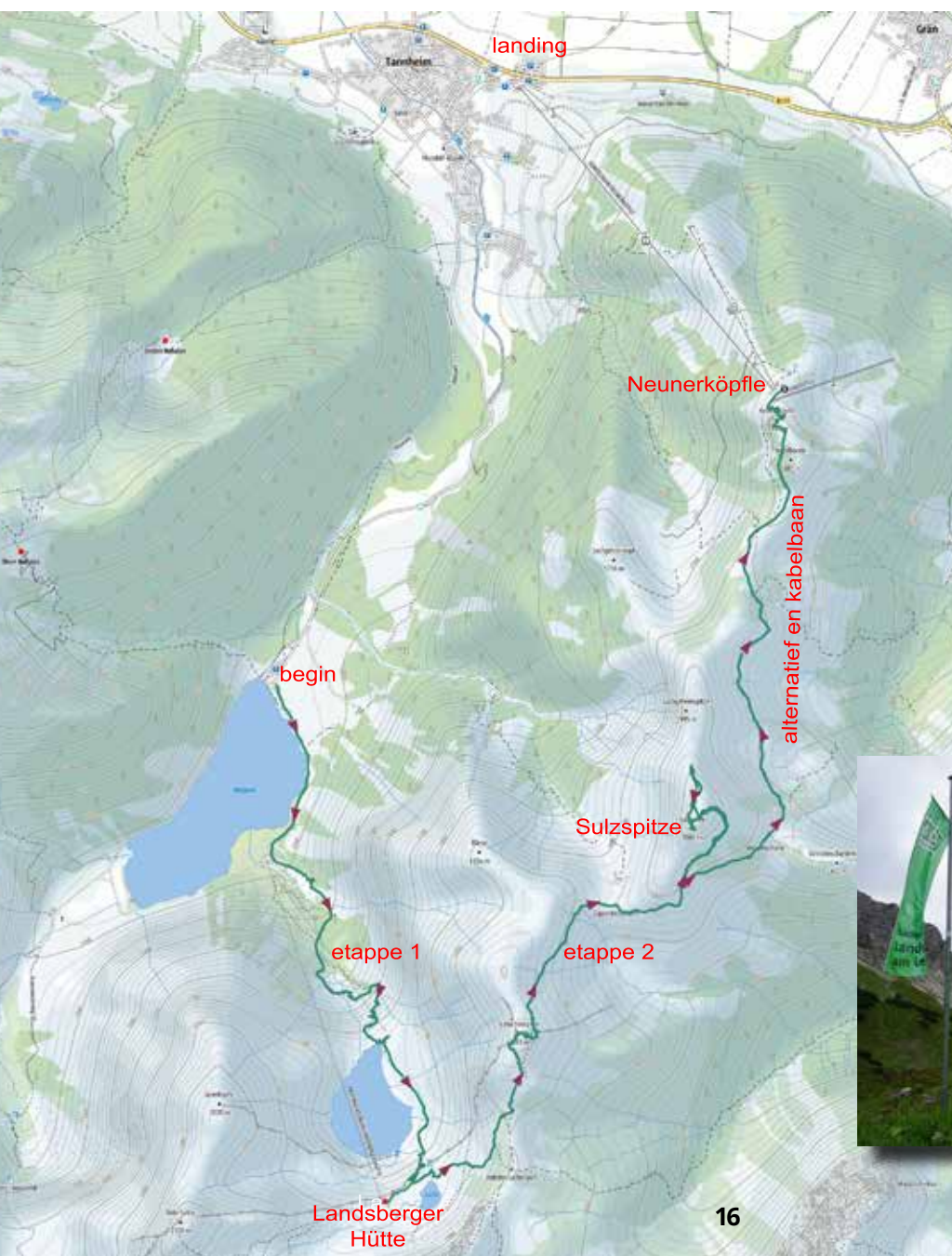
de hoogtemeters, daalt het pad weer wat af naar Gappenfeldscharte. Vlak naast de scharde ligt de Gappenfeldalm, een hut waar je nog even kan bijtanken en moed kan verzamelen voor de slotbeklimming van de Sulzspitze. Het hoogteverschil is nog nauwelijks tweehonderd meter, maar de rotsachtige top ziet er bijna onneembaar uit. Laat staan dat je daar goede startmogelijkheden verwacht. Een bordje aan het begin van het smalle steile paadje geeft aan dat het nog

De Landsberger Hütte binnen handbereik.

Gestart vanaf de Sulzspitze.

Praktische informatie

Websites

Landsberger Hütte:
www.dav-landsberg.de/landsberger-huette

Kaarten

KOMPASS Wanderkarte Tannheimer Tal

Coördinaten

Landsberger Hütte: 47.44415°,
 10.51457° (1.810 m)
 Startplaats op de Sulzspitze: 47.46315°,
 10.53642° (2.038 m)

De Landsberger Hütte

Een luchtige passage.

drie kwartier klimmen is naar de top. De omgeving van Tannheim kwam afgelopen jaar als winnaar uit de bus voor Europa's mooiste wandelgebied, maar van looptijden aangeven bakken ze niets. Het kostte mij één kwartier in plaats van drie kwartier om het topkruis aan te tikken. Onderweg naar het topkruis openbaren zich – geruststellend – steeds meer startmogelijkheden.

De vlucht

Op een meter of vijftig vanaf het topkruis richting Tannheim lopend, kom je op een onbegroeid plekje uit wat in allerlei opzichten uitnodigt om als startplek dienst te doen, obstakelvrij, ruim en een ideale helingshoek. Windvaantjes zijn er niet dus je moet het met je zintuigen of het opwerpen van gras doen. De startrichting is hier noord maar met 45 graden crosswind kan er ook nog redelijk gestart worden. Eenmaal in de lucht is het belangrijk om rechts aan te houden. Links van het riviertje in het ravijn onder je, ligt het natuurpark Vilsalpsee waar een absoluut vliegverbod heerst. Soarend naar het oosten, richting de Neunerköpfle, heb je een prima koers naar de officiële landingsplaats, circa duizend hoogtemeters lager dan de startplaats. Mocht het niet startbaar zijn dan kun je in twee uur lopen vanaf de Sulzspitze de startplaatsen van de Neunerköpfle bereiken, waar je ook richting het oosten en zuidoosten kan starten. Of, als nooduitgang, de kabelbaan gebruiken terug naar het beginpunt.

PanchoAmelia
AND
For Sport Equipment Trading

DHV Schermkeuring

Laat je scherm officieel keuren in Duitsland, bij een erkende DHV werkplaats. Wij sturen de schermen naar de keurder en deze stuurt het scherm na keuring direct aan de piloot retour. Door onze grote aantallen, bieden wij een lage prijs aan. Prijzen excl. verzending NL-DE-NL

€ 200,00
Skywalk met
2+2 Garantie

€ 180,00
Kontest voor
alle andere
merken

SKYWALK
PARAGLIDERS

En de winnaar is...

Heerlijk om weer inzendingen te ontvangen van piloten die de bergen hebben opgezocht. Tussen de lockdowns en reisbeperkingen door is er goed op los gevlogen. Voor een winnende foto hoeft je overigens het land niet uit, bewijst Vincent van Beek. Hij maakte in het voorjaar een foto vanuit zijn paramotor van zijn vliegmaatje boven de bollenvelden in de kop van Noord-Holland. De foto van Ronald ten Berge – ook een plaatje uit eigen land – komt op de tweede plaats. De derde plaats is toegekend aan de inzending van Wendy van den Brink, die Joris van Bentum vastlegt met de Mont Blanc op de achtergrond. Vincent wint met zijn inzending het boek "The Beginner's Guide to Hike & Fly". Extra deze keer: zijn winnende foto wordt gebruikt voor de nieuwe logboekjes van de KNVvL! De overige foto's gebruiken we als het kan. Bovendien krijgen alle inzenders een logboekje cadeau! Namens de redactie onze felicitaties voor de winnaars, alle overige deelnemers danken we hartelijk voor hun inzendingen.

Verras ons met je foto's!

Ook in de volgende editie van Lift willen we graag weer een fotowedstrijd organiseren. Verras ons met je fraaie foto's en mail ze naar Lift.delta-schermvliegen@knvv.nl. In het kort nog even de belangrijkste voorwaarden: De foto moet door jou zelf gemaakt zijn, je kan maximaal twee foto's laten meedoen en de foto dient een originele resolutie van minimaal 2000x3000 pixels (6 MP) te hebben. Voeg in één of twee zinnen een korte beschrijving van de foto toe. Good luck, be creative and have fun!

De winnaar van deze editie van de fotowedstrijd wint het boek 'The Beginner's Guide to Hike & Fly' van Aimilios Apostolopoulos.

Eerste plaats:

De bollenvelden krijgen al kleur in de kop van Noord-Holland

Fotograaf: Vincent van Beek

Tweede plaats: Vliegen in ons eigen vlakke land is enorm leuk

Fotograaf: Ronald ten Berge

Derde plaats: Joris van Bentum vliegt in een prachtig panorama met de Mont Blanc op de achtergrond

Fotograaf: Wendy van den Brink

Hike & fly met vier man? Eitje!

Tekst en foto's: Luc de Jong

De vier hike&flyvrienden Aart, Barry, Ludolf en Luc plannen in januari al hun volgende trip. Het is de eerste keer dat ze met zijn vieren op pad gaan en dat blijkt verrassend gemakkelijk te gaan. Luc de Jong doet verslag.

Barry heeft in de aanloop van deze week een prachtroute in elkaar gezet. Bijna 300 km van Zell am See via Gerlos naar het zuiden, Italië in en weer terug naar Oostenrijk om via Lienz en Greifenburg weer naar Zell te gaan. Compleet met een overdaad aan hutten want daar zijn er genoeg van op deze route. Het zou dus een hutten-hike&fly worden.

In de aanloop naar deze week maak ik een plan B-route want het weer ziet er niet overtuigend uit om het hooggebergte in te gaan. Plan B wordt ook van Zell naar Gerlos maar dan naar het noorden en bij Kössen weer terug naar Zell. Maar zoals wij vliegers weten ontstaat het definitieve plan pas onderweg afhankelijk van de dag, het weer etcetera. Het wordt een kleinere variant op plan B, de sterke noorderwind (de Bayrische wind) reeds vroeg in de middag noopt ons rustig aan te doen en de weinige vliegkilometers die ieder van ons dit jaar gemaakt heeft hielp ons dat te accepteren.

Het Plan

Terwijl de hike&flygoden zich in Salzburg opmaken voor de start van de X-Alps 2021 begint onze hike&fly een stukje verderop Zell am See, waar de X-Alps eindigt. Een weekje hike&fly is het idee dat wij (Aart, Barry Ludolf & Luc) in januari in de agenda's zetten. Het is onze eerste keer zo met z'n vieren op pad, in voorgaande jaren lukte dat steeds niet. Vanuit de auto op de ringweg van München besluiten we de eerste nacht op de Schmittenhöhe te overnachten, bij

Schmiedhof Alm, waarvandaan we de volgende ochtend makkelijk kunnen vertrekken.

Die avond maken we het vliegplan van de volgende dag naar de Wildkogel, zo'n 40 km richting Gerlos het dal in en een mogelijk lastige oversteek als de noordwind aan gaat. Dit betekent dat we elkaar daar hoe dan ook bij de Wildkogel weer ontmoeten, vliegend, lopend, liftend. Die formule houden we de hele week aan, 's ochtends of 's avonds een goal bepalen en daar elkaar weer zien. Niet dat we niet samen willen vliegen, liever wel. Maar zeker met de wat wisselende condities en veel lijthermiek blijkt het ons slechts twee dagen goed te lukken bij elkaar te blijven. Via de radio houden we elkaar op de hoogte van onze vliegkeuzes en wat we onderweg tegenkomen.

Alle begin is moeilijk

De eerste dag lopen we een uur naar de startplek op de Schmittenhöhe en komt een lichte sluierbewolking langzaam binnen. In het dal is het moordend heet en op de berg aangenaam koel. Niemand heeft zin te vroeg te starten, we missen een vlieg-haas. Pas als de vogels blijven hangen en ook een lokaal duo vliegt maken we ons snel klaar. De lokale huisbel is snel gevonden en we lijken goed bij elkaar te blijven. Dat zou verder weinig voorspellende waarde hebben... De vlucht naar de Wildkogel is overwegend in de lijthermiek waar we allemaal zo onze moeilijke momenten kennen en Ludolf en ik iets over de helft uitzakken. Ludolf

besluit hoger te landen om opnieuw te starten, hij krijgt echter met rugwind te maken en moet erg lang wachten voor de dan onvermijdelijke glijvlucht. Barry en Aart zetten hem op de Wildkogel neer die dag en ik besluit mezelf op de gondel naar boven te trakteren. De Wildkogel is een prachtige berg waar 's winters ongetwijfeld veel

geschied wordt.

Het Wildkogelhaus staat op zo'n 2000 m hoogte en we zijn ongeveer de enige gasten. Oostenrijk ontwaakt uit lockdown. Het statige Wildkogelhaus blijkt van Ingo, een leadzanger van o.a. de Hermes Houseband, die er zijn private partycenter in de bergen wilde vestigen. Maar het is beter bekend als apres-ski en Berghütte, met een prima keuken zo kunnen wij bevestigen.

Die namiddag en avond regent het, de wind steekt op en volgende ochtend staat er een straf zuid-windje. Geen föhn of toch... Een late start wanneer de iets afgenomen zuid-wind op de startplek het toelaat betekent dat de Bayrische (Noord) inmiddels te sterk blijkt om naar Westendorf te gaan, we keren na wat lokaal vliegen terug naar Wildkogel. En behouden het vliegplan naar de Hohe Salve voor dag drie.

Een prachtige dag

De nieuwe poging om van de Wildkogel naar de Hohe Salve te vliegen begint vroeg op de derde dag. Met een start rond 11 uur willen we de Bayrische noordwind voor zijn en gelukkig is het reeds vroeg thermisch. We hebben meerdere vluchtplannen bekeken, een via het iets westelijk gelegen dal of die via het wat meer oostelijke dal, maar het meest aantrekkelijke lijkt toch de route over de ridges van de achterliggende bergketens. Dan moeten we alleen wel meer dan 2300 m hoogte hebben en niet teveel uitzakken... Het gebied achter de Wildkogel kent de eerste tien kilometer geen wegen en alleen geiten- en bergpaden. Hier de ridge volgen tot over de pas lijkt een prima vliegplan en is bovendien de meest directe weg naar het doel van vandaag, via Westendorf naar de Hohe Salve.

Het wordt een prachtige vliegdag alhoewel

reeds de eerste huisbellen ons apart zetten waardoor we gedwongen zijn ieder alleen de route afleggen. Na een flink pak werken om op hoogte te komen, blijf je die boven de ridges gelukkig nauwelijks in te leveren en wordt de trip naar de Hohe Salve er letterlijk een van grote hoogte. We vliegen nog wat lokaal maar echt verder zit er niet in vandaag.

Het pension op de top is dicht en dus hebben we een fonkelnieuw appartement bij het Mittelstation Hopfgarten gereserveerd. We blijken de eerste slapers en Sonja, de eigenaresse, kookt voor ons. Haar dochters hebben de koelkast vol gezet met flessen bier dus we voelen ons meteen thuis op de berg.

Het landen op de grote (piste)weides naast het Mittelstation lijkt ervoor gemaakt, dus wederom een prachtplek in deze hike&fly, na een prachtig dag, die wederom in stijl met

*Niemand heeft zin te vroeg te starten.
We missen een vlieg-haas*

regen en onweer eindigt. Vroeg de lucht in is dus de formule.

Eindelijk weer met z'n vieren

Het weerbericht voor de komende dagen is niet bemoedigend, nog een mooie dag met afsluitend onweer en daarna reeds vroeg hardere wind en vrijdag zelfs een massieve regendag. We besluiten Kössen te laten schieten en de route wat af te snijden door via Sankt Johann naar het oosten te gaan naar Leogang en Zell am See. We delen het stuk op in twee dagen en bepalen het doel van de nieuwe dag op zo'n 35 km, ruim 10 km voorbij Sankt Johann in het dorpje Fieberbrunn (vlakbij liften voor de laatste dag, wel zo handig). Vliegplan is met de zuidwind ons al vroeg naar de Wilder Kaiser te laten zetten en dan het dal vervolgen. Wanneer we bijtijds bovenop de Hohe Salve arriveren is die nog in de wolken gehuld wat de twee tandems niet weerhoudt om te starten... Even later rond 12 uur is het

onze beurt, we starten op de wolkenbasis weg en vinden op deze zuidhelling van de Hohe Salve en de buurbergen best makkelijk thermiek. Het is heerlijk om na dagen eindelijk weer eens met z'n vieren bij elkaar te kunnen blijven en een voor een wijzen we de weg door het vinden van bellen. We maken de oversteek naar de Wilder Kaiser waar de wolken al goed bovenstaan en komen daar na een uur vliegen wat laag aan. Met wat schrapen en vechten redden Barry en Luc het en kiezen Aart en Ludolf voor een lunch bij de golfbaan. De oversteek naar Sankt Johann wordt een pittige omdat de noordwind daar inmiddels vrij spel heeft, Luc wordt gespoeld en Barry weet zich te laten meedrijven en tegen de Kitzbüheler Alm weer omhoog te werken. Met behulp van wat wolken in het midden van het dal weet Barry wederom doel te halen. Ik besluit de stokken uit te klappen en de ruim 10 km te lopen. Het blijkt deel van de camino naar Santiago die daar loopt. In Fieberbrunn barst het onweer los als wij

bij de pizzeria zitten. Het drogen van onze weinige kleren op deze hike&fly lukt ook nu weer binnen in de kamers aan hangertjes. De volgende dag wordt qua vliegen een desillusie. De noordwind komt vroeger door en we kunnen ternauwernood wegstarten maar veel meer dan wat lokaal pielen en een glijvlucht wordt het niet. Ik probeer nog te lopen maar geef dat op bij Leogang als de liften daar stilstaan. Zell am See bereiken we uiteindelijk per trein en sluiten af met een lekkere plons in het meer. We bellen Fritzzy weer of hij vanavond plek heeft voor die 'Vier Holländer'. Fritzzy heeft plek en trekt alle kookregisters open om een prachtdis te maken met een mooie fles Zweigelt, terwijl wij de week evalueren en onszelf verbazen hoe leuk en gemakkelijk deze week verliep. Terug in Nederland begint het dromen al, van het grote avontuur van de zuidelijke route. Wie weet volgend jaar.

The Chili 5

2+2 jaar garantie

Adviesprijs € 4162,⁰⁰
Een maximale inruilkorting van 25% op elk type scherm mogelijk.

Size	XXS	XS	S	M
Cells	57	57	57	57
Area flat (m²)	22,79	24,53	26,35	28,23
Area projected (m²)	19,54	21,03	22,59	24,20
Wingspan flat (m)	11,30	11,72	12,15	12,57
Wingspan projected (m)	9,04	9,37	9,71	10,05
Aspect ratio flat	5,6	5,6	5,6	5,6
Aspect ratio projected	4,18	4,18	4,18	4,18
min. profile depth (cm)	64	66	69	71
max. profile depth (cm)	244	253	262	271
Glider weight (kg)	4,5	4,8	5,0	5,3

The Beginner's Guide to Hike & Fly

a paragliding book on walking

Tekst en foto's Peter Blokker

Steeds meer piloten kiezen ervoor om eens een berg op te lopen in plaats van de kabelbaan of het busje te nemen. Sommigen krijgen de smaak te pakken en willen de hike & fly discipline serieus gaan oppakken. Meteen een lichtgewicht scherm en harnas kopen of is dat marketing bullshit? Is een klimhempje ook geschikt om mee te vliegen? Welke kleding moet ik aan en hoe plan ik mijn tocht? Allemaal vragen die de beginnende hike & fly piloot bezig houden. Op de meeste vragen zijn de antwoorden wel te vinden door te googlen, bergsportliteratuur te raadplegen en ook Lift magazine staat regelmatig bij het onderwerp stil. Maar een verzameld werk, alle onderwerpen over hike & fly in één boek, ontbrak nog. Sinds mei 2021 is het er dan: The Beginner's Guide to Hike & Fly.

Aimilios Apostolopoulos heeft alle losse flodders over hike & fly verzameld, keurig gerangschikt en er zijn eigen ongezoeten maar bescheiden mening aan toegevoegd. Aimilios zet eerst de uitrusting op een rij, voor het vliegen, hiken en kleding. Is het nou echt nodig om dik te investeren in lichtgewicht materiaal of is het belangrijker dat een comfortabele rugzak hebt die je ook nog eens goed afstelt? Je leest hier alles over, zodat je makkelijker een keuze kan maken voor materiaal zonder de commerciële belangen van de fabrikanten. Meteo komt

ook aan bod, maar wel gericht op hike & fly met praktische tips om te voorkomen dat je voor niets een berg op loopt. In het laatste deel van het boek gaat het dan echt bergop, want dat hoort ook bij een hike & fly tocht. Hoe plan je dit, wanneer moet je omkeren en wanneer is je startplek geschikt of juist niet? Kortom, antwoorden op vragen die je je als beginnende hike & fly piloot stelt of waar je vergeten bent bij stil te staan.

Over opzet en opmaak

Het is Aimilios goed gelukt om niet onnodig

in herhaling te vallen van wat is geschreven in andere theorieboeken over paragliding. Het boek telt 125 pagina's maar de helft bestaat uit foto's en illustraties dus je wandelt en vliegt snel door het boek heen. Wat het boek minder plezierig leesbaar maakt zijn de smalle kantmarges, waardoor je het boek goed plat moet duwen om het te kunnen lezen. Hiermee worden wellicht wat pagina's uitgespaard maar deze opmaak spreekt mij als grammenjager toch niet echt aan. In de e-book versie van de uitgave zal het vast prettig zijn. Aan het eind van ieder hoofdstuk zijn nuttige hyperlinks toegevoegd naar diverse bronnen om extra informatie te krijgen over onderwerpen die aan bod zijn gekomen. Ik ga ervan uit dat deze hyperlinks in de e-book versie je direct naar de bedoelde website brengen. In de paperback nodigen de lange blauwgedrukte links niet uit tot overtypen, maar ze zijn er wel. De afbeeldingen van product vergelijkingen en praktijkbeelden van hike & fly tochten zijn erg goed gekozen en een zinvolle ondersteuning voor de tekst. De minder nuttige foto's nodigen op hun beurt uit voor het maken van hike & fly tochten in Griekenland (wat ze toch weer zinvol maakt).

Lessen uit eigen ervaringen

Aimilios is open en eerlijk over zijn eigen zoektocht en soms mislukte experimenten. Met humor, zelfspot en soms sarcasme vertelt hij over mislukte hike & fly tochten waar goede lessen uit geleerd kunnen worden. In prachtig weer aan de lijzijde een berg op klimmen om er op de top achter te komen dat aan loefzijde een wolk tegen de berg geplakt zit... Klim voortaan aan de loefzijde een berg op of neem daar tenminste eerst een kijkje. Het boek staat vol met dit soort handige tips en aanbevelingen.

Beginner's guide voor beginners

Ben je een hike & fly piloot die nou eindelijk eens wil leren hoe je veilig over een gletsjer loopt, of hoe je veilig zekert aan een touw? Een vuurtje maakt bij je bivak of water zuivert? Volg dan een bergsportcursus en koop de SAS survival guide, want antwoord op deze vragen ga je in de Beginner's Guide niet vinden. Zoals de titel al eerlijk aangeeft, is het boek een goed begin voor beginners. Paragliding piloten die ook al een achtergrond in de bergsport hebben – zoals alpinisme, klimmen of bergwandelen – hebben minder aan het boek dan de kabelbaan of busjespiloot die eens een berg op wil lopen. Maar toch... ook de ervaren hike & fly piloot kan er wat tips uit halen die voorkomen dat je te voet de berg weer af moet en dan is het boek zijn geld al waard. Bovendien is het ook gewoon leuk leesvoer!

De auteur Aimilios Apostolopoulos over zichzelf

Blijkbaar maakt het schrijven van een enkel boek me een auteur. Hoe dan ook, ik vlieg sinds 2011 en ontdekte hike & fly in 2015. Ik ben een ICT ingenieur met een master titel in cognitiewetenschap. (Je zou dus denken dat ik mezelf serieus zou nemen, maar zeg eens eerlijk, hoe serieus ziet mijn website er nou uit?) Ik woon in Athene, Griekenland, en werk in de IT sector, maar hoe druk mijn dagen ook zijn, ik ben alleen gelukkig met mijn leven als ik vlieg. Of een vlucht voorbereid. Of een vlucht aan het plannen ben. Of denk aan vliegen. Mijn wederhelft houdt van deze eigenschap van mij (#niet).

Als een enthousiaste windsurfer die op een bord kan balanceren, verschoof ik mijn buitensport activiteiten van de zee naar de lucht toen ik geïntroduceerd werd in het paragliden. Zodra de verwachtingen er goed uit zien, laat ik alles vallen om urenlang cross country te vliegen of om een berg te beklimmen en van de top te starten.

Ik ben een gecertificeerd tandempiloot en ik hou ervan om mijn liefde voor het vliegen te delen met mijn passagiers, zowel een standaard tandemvlucht als een tandem hike & fly. Ik bied mijn diensten als gids aan voor medepiloten die Griekenland bezoeken, via Base Outdoor Activities (BOA). Dat is vooral een excuus om zelf te gaan vliegen, maar vertel dat maar niet aan mijn collega's, ze zien me om een of andere reden als een verantwoordelijk professional.

In de afgelopen jaren wordt mijn aandacht getrokken door canyoning, terwijl ik probeer uit te vinden of ik liever langs een touw een waterval afdaal of tussen de wolken soar. Ik heb ook een aantal seizoenen voetbal gespeeld als keeper, maar kwam er uiteindelijk achter dat sporten die maar één bal nodig hebben niet interessant genoeg zijn. (Die grap vertel ik mezelf ook tijdens de spannende momenten van die "interessante" sporten.)

Hoe kom ik er aan?

Van het boek is zowel een e-book als paperback verkrijgbaar.

E-book € 9,90 via hikeflybook.eu

Paperback € 19,90 en nog vijf euro aan verzendkosten via hikeflybook.eu bij Lulu.com

Waarschijnlijk zal het boek binnenkort ook wel in de webshops bij Nederlandse vliegscholen verkrijgbaar zijn.

WWW.TOUCH-THE-SKY.AT
Paragliding safari's & tandemflights

PARAGLIDING SAFARI'S

Net gebrevetteerd en klaar voor de volgende stap?

Een fanatieke xc-piloot of gewoon een vliegende levensgenieter?

In alle gevallen zit je met een vliegsafari van Touch The Sky goed!

Voor meer informatie fly@touch-the-sky.at
www.touch-the-sky.at
0043-6644009586 (Oostenrijk)

Alle **ALFA cross** Retter
15 Jahre Betriebszeit
FlugGeräte

IMPORT DIRECT AF FABRIEK

ALFA cross 100	ALFA cross 115
EN/LTF ZULASSUNG EP 218.2018	EN/LTF ZULASSUNG EP 150.2016
SINKEN BEI 100 kg ABFLUGGEWICHT 5.47 m/sec	SINKEN BEI 115 kg ABFLUGGEWICHT 5.41 m/sec
GEWICHT MIT INNENCONTAINER 0.979 kg	GEWICHT MIT INNENCONTAINER 1.230 kg

ALFA cross 140	ALFA super cross 220
EN/LTF ZULASSUNG EP 242.2018	EN/LTF ZULASSUNG EP 263.2019
SINKEN BEI 140 kg ABFLUGGEWICHT 5.47 m/sec	SINKEN BEI 220 kg ABFLUGGEWICHT 5.14 m/sec
GEWICHT MIT INNENCONTAINER 1.470 kg	GEWICHT MIT INNENCONTAINER 2.395 kg

LEIHEN VON: GEWEBE VON: PRODUKTION: NATO FALLSCHIRMFABRIK, CONDOM RUMÄNIEN

Panchoamelia.com

Vario aanbieding

Skytraxx 2.1 Fanet + Flarm + tas + beugel

Aanbieding* van € 623,00 voor **€ 555,00**

* deze aanbieding is beperkt geldig en op = op

thuiswinkel waarborg

trust ECOMMERCE EUROPE

www.panchoamelia.com

portoshop.nl

Nu in Nederland XC-Tracer vario's

De favoriete vario van app gebruikers
Bluetooth naar o.a iOS, Android & Kobo

Vraag je je wel eens af, hoe is dat shot tot stand gekomen? Heeft 'ie een drone die hem volgt? Of heb je na afloop van de vlucht wel eens het idee dat er iets gebeurde om je heen wat nu net scheef op je video staat, bijvoorbeeld omdat je die op je helm hebt? Een 360-gradencamera zoals de Insta 360 one X2 geeft antwoord.

Tekst: Jesper Albers Foto's: Jesper Albers, Wim de Gier, Jan Sikking

Deel van de fun van het vliegen is voor veel mensen om achteraf, of soms live, vrienden en familie te laten meegenieten van de uitzichten die wij met grote regelmaat zien. Hier zijn tegenwoordig een groot aantal opties voor beschikbaar met evenzoveel montagemogelijkheden. Op je helm, op je borst, op je voet, aan het scherm, of door middel van een volgcamera die achter je scherm hangt.

Ik heb een groot aantal van genoemde opties geprobeerd en ieder heeft zijn eigen plussen en minnen. Denk aan het risico van het blijven hangen in je lijnen bij de start (bijvoorbeeld een camera op de helm) tot het tegen je prop aan slaan van de camera bij de landing (een volgcamera). Wat echter al deze oplossingen niet hadden was de mogelijkheid om achteraf het shot opnieuw te kunnen uitsnijden. Dat is wel mogelijk met de opkomst van de 360-gradencamera's. Dit zijn camera's die met (minimaal) twee lenzen een volledige bol (360 graden) kunnen filmen. In dit artikel zal ik een van de populaire 360-gradencamera's bespreken, de Insta 360 one X2.

Wat zit er in de doos en wat is de techniek erachter?

Afhankelijk van welk pakket je aanschaft (er zijn pakketten specifiek voor bijvoorbeeld skydiven of motorrijden) zitten de volgende

onderdelen altijd in het pakket: de camera, accu, lensdoekje en de oplader met USB-C-kabel.

De twee lenzen vallen gelijk op (kwetsbaar, zie ook het kopje 'Aanbevolen extra's'). In tegenstelling tot de eerste versie van de One X is deze versie waterdicht tot 10 meter. Een eerste proef op de som door de camera in een bergbeekje en een vijver te steken heeft hij doorstaan. Er is echter ook een divecase beschikbaar en online zijn er verschillende berichten te vinden over het al dan niet echt waterdicht zijn. Ik zou hem in ieder geval niet zomaar meenemen op een snorkel- of duiktocht.

De twee lenzen filmen beide met een lenshoek van 200 graden. Dat wil zeggen dat iedere lens een gebied filmt wat van links naar rechts en van boven naar beneden 200 graden omvat (de kijkhoek van een mens van links naar rechts is zo'n 140° en van boven naar onder 80°).

Aangezien er maar 360 graden nodig is voor een beeld rondom zit er een stuk overlap in de beelden. De software in de camera gebruikt deze overlap om een (nagenoeg) onzichtbare naad te maken waar de beelden aan elkaar geplakt worden. Daarnaast heeft de deze versie vier microfoons zodat het geluid ook de beelden kan volgen. Aan de kant van de bediener zit een schermpje waarmee je de instellingen kunt aanpassen

en switchen tussen foto, video en een serie andere modi.

Vergelijk met traditionele actioncamera's

In vergelijking met traditionele camera's van bijvoorbeeld GoPro, Sony of Garmin is dit echt een andere manier van filmen. Je kan je meer opstellen als regisseur (let wel: het kan, hoeft niet). In postprocessing kan je je shot precies zo framen als je zelf wil. Het biedt unieke mogelijkheden qua perspectief en creatieve mogelijkheden.

Nadeel is wel dat een en ander potentieel wat meer tijd en energie kost voor je een video kan delen. Daarnaast is de vorm van de camera wat hoger (dan wel breder) als bijvoorbeeld een GoPro, wat montage op je helm bijvoorbeeld wat lastig maakt.

Qua resolutie maakt het geen verschil. De One X2 filmt 360 graden in maximaal 5.7K, wat je in de praktijk genoeg resolutie geeft om een deel van het beeld uit te snijden en een HD-video over te houden. Ter vergelijking: GoPro heeft een 8k optie, maar het aantal mensen dat daarmee filmt, monteert en deelt

is denk ik op een hand te tellen, vanwege de enorme bestanden die dat oplevert. Ook qua batterijduur zit het wel snor, ruim 01:45 is mogelijk op een acculading. Mocht dit niet genoeg zijn kan je altijd een accupack aansluiten.

Eisen aan omringende hardware

Houd rekening met het feit dat je voor je gaat filmen een geschikte microSD-kaart nodig hebt. Vanwege de grote hoeveelheid data die in korte tijd moet worden weggeschreven naar het kaartje worden hier specifieke eisen aan gesteld (ik gebruik een SanDisk extreme V30-A2-128GB, UHS-1 V30 standaard).

Om de camera te kunnen bedienen en de beelden te kunnen bekijken, bewerken en delen zijn een aantal opties mogelijk. Als je hem aan je smartphone wil koppelen gebeurt dat standaard via een combinatie van Bluetooth en Wifi net als met andere camera's. Daarnaast moet je rekening houden met grote bestanden, dus rond de vijf gigabyte aan vrije ruimte is wel minimaal vereist. Tevens geeft de leverancier aan dat je telefoon minimaal moet voldoen aan een aantal eisen. Voor iOS is dit minimaal versie 10.0 en voor Android worden er specifieke processormodellen voorgeschreven (zie ook de website van insta360). Met de app kan je redelijk intuïtief leuke video's in elkaar zetten en delen met de verschillende socials. Ook al is mijn telefoon wat ouder (een Galaxy S8), hij doet het perfect.

Alternatief kan je de camera via USB aan de pc of laptop aansluiten om dan gebruiken te maken van de meegeleverde studio software om wat meer mogelijkheden te hebben met editen. Tevens is er een gratis plug-in voor Adobe Premiere Pro waarmee nog meer te doen is. Het video bewerken stelt hier echter ook behoorlijk wat eisen aan de pc of laptop. Een stevige (losse) grafische kaart, moderne processor en

voldoende RAM en ruimte op je harde schijf zijn wel prettig. Ook hier geldt weer, minder kan ook (heb ik ook) maar dan moet je wat meer geduld hebben.

Mogelijkheden

De camera biedt een groot palet aan mogelijkheden, ik beperk me hier tot de voor ons meest praktische. De optie om in 360 graden te filmen is er slechts een, vanzelfsprekend kunnen er ook 360 graden foto's en panorama's gemaakt worden.

Groot voordeel van de camera is de goede beeldstabilisatie. De onbalans door het bewegen wordt tegengegaan door de software waardoor een rustiger beeld ontstaat. Daarnaast kan worden aangegeven welke lijn horizontaal gehouden moet worden. Middels het gebruikmaken van tracking kan een onderwerp (bijvoorbeeld een gezicht, auto, scherm of hond) automatisch gevolgd worden zonder dat je hier de camera zelf voor hoeft te draaien.

Als ik de camera tijdens het vliegen gebruik, monteert ik hem op een selfiestick die ik dan tijdens het vliegen uitschuif en onder mijn kont schuif zodat ik erop zit. De eerste keer wat eng, maar je kan nog gewoon met gewicht sturen, dus geen beperking daar. Berg hem op voor je gaat landen. Collega piloot Wim de Gier (Delta) monteert hem bijvoorbeeld met klemmen op zijn bottom-bar kiel. Door het gebruik van de selfiestick lijkt het op die manier of de camera hem volgt/meevliegt.

De camera heeft de mogelijkheid om te livestreamen naar de grote socials zoals FB, YT en Insta. Als je verbonden bent via 4G/5G, moet je wel even denken aan je datalimiet.

Aanbevolen extra's

Zoals eerder al aangegeven kan je eigenlijk (in mijn optiek) niet zonder een aantal add-ons. Ten eerste zou ik de camera niet gebruiken zonder de (opplak) lensbeschermers aan te brengen. Daarnaast is er een siliconenkap die daar weer overheen te plaatsen is als de camera in je zak zit. Om gebruik te maken van de unieke mogelijkheden zou ik ook de zogeheten invisible

selfiestick aanschaffen.

Tenslotte is er een case die het mogelijk maakt om de camera op de standaard GoPro mounts te monteren. Standaard wordt de camera gemonteerd met een 1/4" schroefdraad aansluiting welke uitstekend geschikt is voor montage op statieven. Ik heb mijn twijfels of die langdurig bestand is tegen de krachten tijdens het vliegen, er zijn echter skydivers die hem allang zo gebruiken en nergens problemen mee hebben. Via een case krijg je de mogelijkheid om de camera op alle GoPro mounts te monteren.

Mocht je behoefte hebben aan het toevoegen van GPS-data aan je videobeelden, zijn er twee opties. De eerste is door de camera te bedienen via de app op je telefoon (wel

met GPS) en de 2de optie is via besturing via de remote control. Deze heeft GPS en als je de camera via deze weg bedient kun je de data tijdens het editen toevoegen (let wel, deze remote is met grote regelmaat uitverkocht).

Conclusie en alternatieven

De camera voelt solide aan, de batterijduur is meer dan voldoende, videokwaliteit is super, maar een nadeel is wel de eisen die de camera stelt aan de omringende hardware. Insta360 is een van de leveranciers van dit type camera, GoPro heeft de Max en Ricoh heeft de Theta die beide ook in 360 graden kunnen filmen.

Als je het leuk vindt om meer te doen met je videobeelden, dan zou ik een 360-gra-

dencamera zeker aanraden. Als je het echter helemaal ok vindt om datgene wat uit je camera komt te knippen, plakken en te posten (is natuurlijk helemaal niks mis mee) dan is het een behoorlijke uitgave en is het wellicht niet iets voor jou.

Links en informatie

Voorbeeldvideo waarbij je als kijker zelf de controls hebt over wat je wil zien. Dit kan op een aantal manieren: via klik en sleep, de

controls linksboven, door het draaien van je mobiel, of een VR-bril

Voorbeeldvideo van een meer traditionele versie. Hierbij zijn de mogelijkheden van de camera gebruikt om tijdens het editen

te zoomen, pannen en onderwerp automatisch volgen.

YouTube kanaal van Insta360.

Ons oordeel

Bouwkwaliteit:	●●●○
Montage-mogelijkheden:	●●○○
Videokwaliteit:	●●●○
Videomogelijkheden:	●●●●
Prijs/ kwaliteit (subjectief):	●●●○

Verkrijgbaar
vanaf
september
2021

XENON – Pure racing spirit

Tweelijner | 65 cellen | strekking van 6,7 | gewicht: 3,15 kilo bij maat 17 | EN/LTF D

Zo ultralicht kunnen prestaties zijn! Met een uitstekende glijhoek, eenvoudige handling en hoge stabiliteit kan deze in de X-Alps geteste tweelijner probleemloos, snel en eindeloos kilometers jagen zonder vermoeidheidsverschijnselen!

Proefvluchtje maken? Of meer informatie op www.nova.eu/xenon

En natuurlijk bij de Nederlandse leveranciers: www.CloudtoCloud.nl / www.skygliders.nl

NOVA
Performance Paragliders

Fifty shades of paragliding with mr.x

Nee zeggen kan ook positief zijn

Met veel pijn in mijn hart had ik besloten om deze zomer niet naar het buitenland te gaan. Te veel gedoe en gezeik. Aangezien ik alleen zou reizen en geen zin had om al deze negatieve energie alleen te moeten ervaren, had ik er voor gekozen om in Nederland te blijven. Twee jaar geleden had ik me kapot gevlogen in Nederland: dan weer in Friesland, dan weer in het Twentse land of aan de kust. Dat moest dit jaar toch ook prima gaan?

Drie siv-trainingen zou ik gaan doen in Italië. Vorig jaar de spiraal en flinke wing-overs daar geleerd en een volgende stap zou een asymmetrische spiraal zijn om vervolgens de looping te leren. Een heel jaar lang heb ik ook zitten denken aan die looping. Het leek me ontzettend gaaf om te kunnen, maar eerlijk gezegd zag ik het nog niet zo één, twee, drie gebeuren dat ik die ook daadwerkelijk deze zomer al zou doen. Psychisch was ik er gewoon nog helemaal niet aan toe. Dat ik er voor koos om de trainingen te cancelen was zwaar kak, maar stiekem ook een kleine opluchting: ik hoefde eens niet iets van mezelf. Ik kan mezelf zo krankjorum pushen, gek word ik er soms van.

Plan B

Nu dus even niks. Maar helemaal niks trek ik ook niet, dus de stoute schoenen aangetrokken en een oproepje geplaatst wie me in Nederland wilde trainen. Oké, geen looping (lijkt me ook geen strak plan zonder meertje waar je in noodsituaties in

Deel 5

Vrijwillig grondarrest

Daniella ten Berge leerde paragliden in 2017. In deze rubriek geeft ze haar geheel eigen kijk op het leerproces; de diepte- en hoogtepunten, het psychologische spel, de emoties en de keuzes.
Mister X, haar favoriete scherm, is haar trouwe begeleider bij dit proces.

kan plumpen), maar een asymmetrische spiraal moet wel kunnen toch? Die spiraal en wingovers kan ik al, nu het nog zien te combineren. Gelukkig vond ik daadwerkelijk mensen die me wel wilden trainen en van tips wilden voorzien. Nu alleen het mooie weer nog. Nou dat hoeft ik niemand te vertellen dat dat er gewoon niet kwam. Gewoon niet! Ik heb standaard de maand juli en augustus dusdanig vrij dat ik zoveel kan vliegen als ik maar wil. Maar het eindresultaat is triest: ik geloof iets van twee keer soaren en drie pogingen tot lieren. En dan ook nog eens lieren met enorme crosswind, geen wind of andere rukomstandigheden. Best wel waardeloos dus.

Een keertje overslaan

Maar toch zat er ook een positieve kant aan dit alles: ik leerde nee zeggen tegen mezelf. Een soort van persoonlijke assertiviteitstraining. Zo heb ik de langgedroomde looping kunnen loslaten: deze hoeft ik dit jaar niet te kunnen van mezelf. Maar ook heb ik een aantal keren bij het lieren de beurt aan me voorbij laten gaan. De insteek is toch wel elke keer dat ik los ga met de voetjes, maar toen een keer de wind behoorlijk opstak heb ik toch gepast. Leuk dat anderen wel de gok waagden, maar als het voor mij niet

oké voelt, doe ik het gewoon niet. Enigszins voorbereid was ik wel: in de weersverwachtingen zag ik de wind ook behoorlijk hard aangegeven staan, dus m'n kleine vriendje de Spiruline had ik voor de zekerheid in de auto gegooid en die dag nog heerlijk kunnen groundhandlen. Toch nog mijn showmomentje. Ook heb ik een keer willen starten met 90 graden crosswind. Na lang twijfelen wilde ik toch een poging gaan wagen. Eenmaal startklaar achterwaarts opgezet, uitgedraaid en gedacht: 'dat gaan we mooi niet doen' en vervolgens de start gecancelld. Het voelde eventjes naar, maar toen daarna de hele club ging inpakken wist ik dat het de juiste keuze was geweest. De laatste keer dat ik een lierpoging deed hield ik het na één vluchtje voor gezien: ik was die dag zo moe dat ik niet verder kwam dan in het gras liggen (nee, niet na een crash) en een beetje terrashangen. Jammer, maar dat leek me ook een verstandige keuze.

Even een time-out en dan weer door

Zelfs bij het soaren heb ik mezelf even uit de lucht gehaald. Doorgaans ken ik daar totaal geen angsten (gek genoeg vind ik dicht bij de grond vliegen nog steeds veiliger aanvoelen dan op grote hoogte), de

laatste keer soaren wel. Het was een perfect windje, dus mijn kleine vriendje ging mee. Die Spiruline vind ik echt te gek: mijn hemel wat kun je fantastisch slingeren en racen met dat ding. Toch was het die dag opeens eng en voelde het heel unsafe. Mezelf toen uit de lucht geplukt en eerst maar weer met beide beentjes op de grond gezet: als het niet oké voelt, dan ook niet doen. Na een half uurtje op het strand chillen slingerde iedereen nog steeds zo heerlijk rond, dus ik ondernam nog een poging. Toen kwam het gevoel weer terug: waarschijnlijk was het gewoon weer even wennen onder zo'n kleine vleugel. Na wat rondjes heen en weer konden de slingeraapmethodes weer worden ingezet en toen ik eenmaal autogeluidjes aan het maken was terwijl ik keihard op één meter hoogte langs het duin zoefde, was ik weer volledig ontspannen en had ik een enorme smile op m'n gezicht. Eigenlijk voelde het wel goed om eens een paar keer nee te zeggen. Voor m'n gevoel heb ik dan nog meer controle over mijn eigen kunnen: je hoeft jezelf niet altijd te bewijzen, je kunt het al lang. Maar het allerbelangrijkste vind ik wel dat ik nog heel lang kan blijven vliegen, en daar moet ik simpelweg gewoon wel eens nee voor zeggen.

Gewijzigd proces brevetaanvraag

Wellicht dat je het al in de nieuwsbrief hebt gelezen: we hanteren een nieuw proces om je brevet aan te kunnen vragen.

De aanvraag, uitbreiding en verlenging kun je vanaf nu bestellen in de webshop van het KEI. Documenten voor aanvraag of uitbreiding worden natuurlijk vergezeld door een getekend en gestempeld document van de instructeur of de paraglidingschool. Nieuw is dat deze aanvragen na ondertekening van een instructeur door de school zelf naar het KEI worden verzonden.

Het proces voor aanvraag of uitbreiding verloopt dus nu als volgt:

- Bestel je brevet via de webshop van het KEI: <https://kei.rfxwebshop.nl/>;
- Verzamel de benodigde documenten en stuur die naar een paraglidingschool of Instructeur; -
- De paraglidingschool controleert de documenten en stuurt ze naar de KNVVl;
- Je ontvangt, indien alles akkoord, je nieuwe of uitgebreide brevet per post;

Het proces voor verlenging verloopt dus nu als volgt:

- Bestel je brevet via de webshop van het KEI: <https://kei.rfxwebshop.nl/>;
- Je stuurt je vluchtregistratie op naar de KNVVl;
- Je ontvangt, indien alles akkoord, je verlengde brevet per post;

<https://kei.rfxwebshop.nl/>

Najaars ALV

De komende Algemene Ledenraadsvergadering van de afdeling Paragliding houden we op de avond van 5 november 2021. In welke vorm we dit doen, onderzoeken we nog.

Wil je eens weten wat er zoal besproken wordt of wat ons bestuur en onze commissies doen? Kom dan gerust eens kijken als bezoeker!

De nieuwe soarfolder is uit!

De afgelopen maanden heeft het bestuur van de Afdeling Paragliding, de Soarcommissie en de redactie van Lift hard gewerkt aan de nieuwe soarfolder. Je vindt hem ingesloten bij deze Lift!

Gooi 'm niet weg nadat je hem hebt gelezen, maar geef door aan potentiële nieuwe vliegers en geïnteresseerden, leg 'm neer bij een strandtent of op een koffietafel. Zo maken we nog meer mensen enthousiast voor het paragliden in Nederland.

Kijk ook eens op de site:

<https://www.knvvl.nl/paragliding/vlieglocaties/soaren-in-nederland>

portoshop.nl

Laat de
SYS`Nav XL
samenwerken
met je favoriete app

World Airspace
en topography
En maar 81 gram
Deze nieuwe grote
Syride vario

De beste soarharnassen

Het superlichte harnas van Skywalk heeft een afneembare, opblaasbare protectie. Volledig split saddle en certificatie: LTF 91/09 & EN 1651:1999

Core pure set 410gr

- Seat shell • Storage bag
- Speed system • Carabiner
- Sternum strap

€ 370⁰⁰

Core permair set 800gr pure met:

- Permair Add-on • Inflation Bag
- Permair Mouthpiece

€ 640⁰⁰

PERMAIR
TECHNOLOGY BY SKYWALK

SKYWALK

P A R A G L I D E R S

AirVuisa Mosquito Plus heeft als groot voordeel een omkeerbare rugtas van 140 liter en een afneembare airbag. Verder is het een gunstig geprijsd harnas.

Mosquito Hike € 270⁰⁰

Mosquito Plus € 370⁰⁰

Kortel Karver2

€ 355,00 -> € 305⁰⁰

De Karver II is het concept van een schouderloos harnas. Dit concept ontleent zijn eigenschappen op het gebied van comfort, veiligheid en vlieggemak. Het harnas is licht, eenvoudig en comfortabel, maar ook modulair uit te bereiden met een airbag wat omkeerbaar is als rugtas.

Informatie

De afdelingen Deltavliegen, Paragliding en Paramotorvliegen brengen samen 4x per jaar het blad Lift uit met daarin informatie en artikelen over vliegen. Voor leden verschijnt er daarnaast regelmatig een digitale nieuwsbrief met actuele onderwerpen. Ben je lid maar ontvang je geen digitale nieuwsbrief? Stuur dan een e-mail met je lidmaatschapsnummer naar ledenservice@knvvl.nl en het verzoek om toezending van de digitale nieuwsbrief.

Paragliding

Op de website van de afdeling Paragliding knvvl.nl/paragliding is de meest actuele informatie te vinden over onder meer de volgende onderwerpen:

Agenda
Nieuws
Scholen
Verenigingen
Regelgeving
Veiligheid
Brevetten
Examens
Wedstrijden
Organisatie

Deltavliegen

Op de website van de afdeling Deltavliegen knvvl.nl/deltavliegen is de meest actuele informatie te vinden over onder meer de onderstaande onderwerpen. Ook is het mogelijk een gratis advertentie te plaatsen voor 2e hands materiaal: een delta'tje

Agenda
Nieuws
Scholen
Verenigingen
Regelgeving
Veiligheid
Brevetten
Examens
Wedstrijden
Organisatie

Paramotorvliegen

Op de website van de afdeling Paramotorvliegen knvvl.nl/paramotorvliegen is de meest actuele informatie te vinden over paramotorvliegen.

IETS ANDERS ERBIJ DOEN MET ONZE MOOIE VliegSPORT?

MELD JE AAN ALS BESTUURSLID

SCAN ME